

PSI-BLADET

Organ for NORSK FORENING FOR PSYKISK STUDIUM OG INFORMASJON.

DOBBELTNUMMER ☆ NR. 2 1982/NR. 1 1983 ☆ 10. ÅRGANG ☆

MELANCHOLY.

REDAKTÖR: LARS DANNEVIG.

MED-REDAKTÖR: INGER MARIE STANG.

VIGNETTER: KATE MÆRLIE.

REDAKTÖRENS

HJERTESUKK:

En gang ønsket jeg faktisk å bli redaktør. Jeg hadde DE planene om hvorledes dette skulle gjøres. Men så kom den hårde virkelighet! De ressurser man trodde man hadde, svant bort i sykdom, ny arbeidssituasjon med alvorlig tretthet, når arbeidet med avisen skulle ta til. Ikke fikk man den respons, man hadde ventet, med en strøm av brev med godt stoff. Tvert om, man må sette seg ned og bla i og utvelge av sin, heldigvis, rikholdige litteratur og stule litt "fra Shakespeare". Alt sånt tar tid, særlig hvis stoffet er utenlandsk, hvor det trengs en dyktig oversetter. Nåvel, dere får ta det som fremkommer med godt humør! Jeg vil her og nå få takke min drivfjær, vår nåværende vise-redaktør for at det i det hele tatt blir en liten avis. Mitt hjertesukk til slutt er et ønske om at der velges en skikkelig redaksjonsstab neste gang det er korsvei, helst på 4-5 personer. Da skal det bli andre boller.

Lars.

GI KEI SEREN HVA KEI SERENS ER,
OG GUD HVA GUDS ER!

Dette utsagn fra Jesus kan synes å være en smakebit på hvorledes Jesus klarte å passifisere sine motstandere, når de forsøkte å sette ham til veggs med intrikate spørsmål. Men Jesus har alltid en dypere mening med det han sier - ikke bare det at han klarte å vri seg unna et vanskelig spørsmål eller si noe som direkte kan avleses av teksten, slik den er, men det ligger noe underfundig i uttalelsen, som jeg vil prøve å skrive om, slik i hvert fall jeg oppfatter den. Utgangspunktet i min tankestrøm er om begrepet "synd". Jeg er kommet til at "synd" ikke er et begrep som passer for mennesket. Uansett hvordan et menneske oppfører seg, hvordan en nasjon betar seg, eller hvordan for den saks skyld hele kloden sloss og mennesker dreper, røver eller begår voldtekt overfor andre, så er ikke dette "synd". Det hele beror på en mere eller mindre manglende bevissthet i Gud.

For oss mennesker, representert ved keiseren i overskriften, føles dette nevnte som "synd", idet vi sammenligner oss med en bevissthetstilstand vi tilsynelatende aldri kan oppnå. Vi skaper oss Gud i menneskets bilde, og tror at vi kan tenke oss i Guds sted, når han møter en angrende "synder". Vi forestiller oss, at bare vi tror på at Jesus døde på korset for å ta på seg vår "skyld", så vil Jesus som takk for dette stille seg mellom oss og Gud, slik at Gud ikke kan se våre "synder", fordi Jesus har tilgitt oss.

Men dette er, etter min mening, en lære for de mennesker, som er i begynnelsen av sin utvikling. For dem kan det være betryggende å føle at alle deres "synder" er glemt ved å tro på Jesu offerdød.

fortsatt side 20

I den parapsykologiske forsknings litteratur befinner det seg eksperimenter og rapporter av ulik kvalitet. Et av de beste eksempler på den mulige eksistens av utenomsanselig erverv av kunnskap m.v., foreligger i beretningen om

tilfellet Patience Worth

her fremstillet av Harald K. Schjelderup i boken «Det skjulte menneske».

Vi har ganske visst sett at mengder av hukommelsesspor, som ikke er tilgjengelige for den vanlige bevisste hukommelse, under visse omstendigheter kan aktiviseres og bli bestemmende for opplevelse og atferd. Og vi må regne med at den enorme kunnskapsmasse som er bevarert i «hukommelsens lager» og de nesten utallige forbindelser som der er mulige, kan gi et grunnlag for å forklare mange prestasjoner som må fortone seg nesten mirakuløse, så lenge vi bare regner med den kunnskap som er bevisst tilgjengelig på vanlig måte.

Men spørsmålet er om denne kunnskapsmengde allikevel er tilstrekkelig som forklaringsgrunnlag for de merkelige fenomener som man i noen tilfelle kan støte på hos de sekundære personligheter? Eller om erfaringene tvinger oss til å anta at mennesket også har evner som vi i alminnelighet ikke regner med?

Vi skal senere diskutere dette spørsmål mer inngående i forbindelse med det såkalte parapsykologiske problemkompleks. Men som en innledning til studiet av de parapsykologiske problemer skal vi se på et av de merkelige tilfelle av «dobbeltpersonlighet» som er blitt inngående vitenskapelig studert, nemlig «dobbeltpersonligheten» Mrs. Curran - Patience Worth. Fenomenene i forbindelse med dette tilfellet er blitt undersøkt av fagpsykologer, psykiske forskere, filologer og litteraturkyndige. Det er blant kompetente fagfolk ingen uenighet med hensyn til ektheten av de vesentlige fenomener. Det det strides om er forklaringen.

Mrs. Curran var født i Mound City i Amerika i 1883. Hun tilhørte et typisk amerikansk middelklasse miljø uten noen høyere utdanning. Hun interesserte seg ikke for spiritisme. En venn fikk henne imidlertid overtalt til - nærmest som selskapslek - å forsøke med såkalt oui-ja-bordskrivning. De meddelelser som kom var - som så ofte ved planchette og borddans - dumme og intetsigende og Mrs. Curran kjedet seg. Men plutselig, 8. juli 1913, skiftet meddelelsene karakter. De påsto seg å komme fra en annen person som kalte seg Patience Worth. Denne Patience Worth syntes helt forskjellig fra Mrs. Curran og i besittelse av en høyst bemerkelsesverdig litterær evne. Det foreligger et par bøker om henne. Den mest inngående og best kjente fremstilling av tilfellet er gitt av W.F. Prince. Av særlig interesse er ved siden av Prince's bok en avhandling av psykologiprofessoren Charles Cory ved Washington University i et av Amerikas ledende psykologiske fagtidsskrifter: Psychological Review for 1919.

Professor Cory, som var en ansett ekspert nettopp på området personlighetsspaltning, hadde anledning til i to år nøye å studere Patience Worth og kom til det resultat at dette merkelige tilfellet var av en ganske særlig interesse for personlighetspsykologien.

Til å begynne med ble Patience Worth's meddelelser lest av etter som oui-ja-bordet «skrev». Senere kom ordene til Mrs. Curran's bevissthet og ble uttalt etter som de kom. Mrs. Curran falt ikke i trance. Det var nok en viss distraksjon, men mer tilfeldige iakttagere kunne ikke merke noen særlig forskjell på henne, når hun «skrev». Det var altså ikke slik, at Patience Worth avløste Mrs. Curran. Det var ikke noen personlighetsveksling av lignende art som man ellers kan finne ved de vanlige tilfelle av dobbeltpersonlighet. De to «personligheter» arbeidet på en måte parallelt. Mens hun skrev, måtte imidlertid Mrs. Curran forholde seg helt passiv. Da «fikk» hun det hele fra det annet jeg. Hun følte det ikke som om hun selv var med på å skape den litterære produksjon - hverken til form eller innhold.

Det som er av særlig interesse ved tilfellet er imidlertid ikke denne formen for meddelelse, men de omfattende kunnskaper og den utvilsomme litterære evne som ga seg tilkjenne. Patience Worth har forfattet romaner, skuespill, dikt og aforismer. Hennes litterære produksjon er skrevet på meget forskjellig engelsk: Fra gammel-engelsk til moderne engelsk. De fleste av de offentliggjorte arbeider ble meget godt mottatt av kritikere, som plasserte dem i høy litterær klasse. Men sin største psykologiske interesse får Patience Worth's forfatterskap allikevel ikke på grunn av sitt litterære mesterskap, men på grunn av de forbløffende språklige og historiske kunnskaper. Hennes bøker gjenspeiler tidligere tiders liv og sedvaner på en måte som synes å forutsette et langt og inngående studium. Romanen «The Sorry Tale» viser et merkelig kjennskap til forholdene i Rom og i Jødeland på Kristi tid. En annen roman «Hope Trueblood» røper inngående kunnskap om livet og alle dagliglivets forhold i England for over 100 år siden. Både innhold og språk i denne roman var slik at engelske kritikere ikke oppfattet at den var skrevet av en amerikaner.

Ikke minst merkelig er språket. Det varierer med den tid og det miljø som blir skildret og gjennomføres konsekvent.

«Telka» er en versifisert historie fra middelalderen på mellom 60.000 og 70.000 ord. Språket har vært filologisk analysert. Ordforrådet omfatter ca. 90 % av angelsaksisk opprinnelse og ikke noe ord som er kommet inn i språket senere enn 1600, unntatt «amuck» som først er funnet skrevet i annen halvdel av det 17. århundre.

Den kjente engelske filosof F. C. S. Schiller kommenterer den filologiske undersøkelse slik: «Når vi videre hører at det autoriserte engelsk i dag bare har 77 % angelsaksisk og at vi må gå så langt tilbake som til Layamon (i år 1205) for å finne en tilsvarende prosent som den vi her finner hos Patience Worth, forstår vi at vi står overfor noe som med rette kan kalles et filologisk mirakel». (Schiller, 1928.)

Hvordan skal vi så forklare disse omfattende kunnskaper og denne merkelige evne til å skrive i de forskjellige tidsalderes språkdrakt på en måte som knapt den lærdeste filolog kunne gjøre henne etter?

Ingen av de mange som har skrevet om Patience Worth har gitt noen brukbar forklaring.

Da Mrs. Curran begynte å skrive, var hun 30 år gammel. Hun hadde bare en helt elementær skoleutdannelse. Hennes alminnelige kunnskaper var ganske middelmådige; hun hadde aldri vært i utlandet og hadde reist lite i Amerika.

Hennes liv hadde vært begrenset til «the Middle West». Hun hadde aldri sett havet, hadde aldri vært øst eller nord for Chicago, eller vest eller syd for Fort Worth i Texas, da «Patience Worth» trådte i dagen. Hun hadde ingen øvelse i å skrive og ingen bevisst ambisjon i retning av å bli forfatter.

Walter F. Prince har latt trykke en selvbiografi av Mrs. Curran og innhentet uttalelser fra folk som kjente henne, før hun begynte sin merkelige automatiske virksomhet. Han kryssesaminerte henne også med hensyn til alminnelig og historisk kunnskap og fant «avgrunner av uvitenhet», som svarte godt nok til hennes mangelfulle skoleutdannelse, men stemte ytterst dårlig med den omfattende og også spesialiserte kunnskap som fremtrer i Patience Worth's historiske forfatterskap.

Hvis vi nå sammenligner med de tilfelle av dobbelt-personlighet som tidligere er omtalt, ser vi straks at det er en vesentlig forskjell. Patience Worth er øyensynlig ikke en fortrent eller avspaltet «del» av Mrs. Curran. De to er ikke – slik som ved de vanlige tilfelle av dobbeltpersonlighet – «komplementære personligheter». I Patience Worth's tilfelle finner vi en sekundærpersonlighet med en forbausende høytstående mentalitet. Den er original og skapende, har en fin sans for skjønnhet og også en høyverdig moralsk holdning. «Kort sagt – som Cory har uttrykt det – her foreligger et underbevisst selv som langt overgår den primære bevissthet i begavelse og synsvidde. Dette er et uomtvistelig faktum, og det er av stor betydning for psykologien. Personlighetsspaltingen har på en eller annen måte ført til dannelsen av et selv med meget større utsyn. Den har ikke bare gitt det adgang til et langt videre kunnskapsområde, men den har gitt det en ødsel skapende kraft som nærmer seg geniet.»

Det virker altså som om det ved siden av Mrs. Curran's vanlige jeg, var virksomt i henne et annet høytstående, skapende jeg, som syntes å være bevisst samtidig med den primære personlighet. Mens Mrs. Curran passet sitt hus og stelte sitt kjøkken, kunne hennes annet jeg, som hun ikke var seg bevisst, være opptatt med å skape en ny roman. Hennes to jeg vekslet ikke og byttet ikke plass; de syntes å eksistere samtidig og begge å være bevisst virksomme. Iallfall var det slik, at Patience Worth's mestertlige litterære komposisjoner ble skapt uten Mrs. Curran's bevisste bistand og vitende.

Det merkelige er at dette sekundære jeg – så atskilt fra den alminnelige handlingens verden – allikevel viser en høy grad av virkelighetssans, moralsk likevekt og sjelelig sunnhet. Cory som var spesialist på det psykopatologiske området, fremhever hennes klokskap og sunnhet og sier at hundrevis av mennesker har fått samme inntrykk. Og, føyer han til: «Jeg tror det finnes få forfattere som har mer inngående kjennskap til menneskehjertet enn hun.»

Til tross for dette inntrykk av at Patience Worth var helt sunn og normal, viste hun et trekk, som Cory, og vel de fleste med ham, betraktet som en sjelelig illusjon eller som en vrangforestilling: Hun påsto og trodde øyensynlig selv å være en såkalt diskarnert ånd: Hun sa at hun hadde levet i det 17. århundre i England, men reiste over til Amerika og der ble drept av indianere.

Nettopp denne merkelige blanding av noe sjelelig harmonisk og sunt og en urokkelig tro, som synes å stå i fullstendig strid med det normale, var det som karakteriserte henne. «Når man leser hennes verker – skriver Cory – vil man ikke finne noe spor av abnorme tendenser... Patience Worth er velsignet med en overflod av fin og sunn humor. Hennes poesi viser et sinn som har en intim kontakt med og forståelse for naturens liv og skiftinger... Men man må gå til «The Sorry Tale» for å få den riktige oppfatning av hennes moralske sikkerhet og dramatiske kraft og hennes sinns vidde. Og allikevel – dette sinn som så dypt har loddet den menneskelige erfaring og med så sikker hånd har rørt ved dens største tragedie, er et sinn som lever i en uriktig oppfatning av sin egen opprinnelse og sin egen historie. «Jeg levte for mange måneskifter siden», sier hun. «Mitt navn er Patience Worth.»

Men det mest avgjørende spørsmål i forbindelse med tilfellet Patience Worth er og blir spørsmålet om opprinnelsen til hennes kunnskaper. Kan hun ha ervervet dem på normal måte, d.v.s. gjennom sanseintrykk og tankemessig bearbeidelse av sanseintrykk? Eller må vi i hennes tilfelle regne med en annen, såkalt paranormal måte å oppnå kunnskap på?

fortsatt side 18

H. Sommerfelt

OM SATORKVADRATET ELLER PATER NOSTER KORSET

A. FORMELEN SOM MAGISK SYMBOL

Førstekonservator Sverre Marstrander hadde i «Aftenposten» for 4. august 1950 en kronikk om «Et Magisk Symbol» hvor han forteller at Vitenskapsselskapets museum i Trondheim nylig fikk i gave en smørform fra Forradalen i Hegra. Foruten Christian den VII' og Fredrik den VI' navn smykket med forskjellige motiver, var det også skåret inn ovennevnte formel over 1814 årstallet. (Se fig. 9.) Kvadratet har den egenskap at det ikke bare kan leses horisontalt forfra og bakfra, men også vertikalt, altså kolonnevis både fra øverste venstre og nederste høyre hjørne, og resultatet blir alltid de samme 5 ord.

Fra Eiker har biskop Bang meddelt hvordan man der fant syndere som hadde stjålet noe. En tok spissen av en saks og slo den inn i siden på et sold. Dette skulle holdes under hanken av to personer med to fingre hver. Når en da regnet opp navnene på de som var mistenkt og fremsa ordene: «Anmo Sator Arepo Tenet Opera Rotas» seks ganger ville saksen røre seg når en nevnte den skyldiges navn.

Et skap fra Ingerøy med formelen finnes på Norsk Folkemuseum Bygdøy og har årstallet 1676. En persisk skål fra år 1200 er funnet med denne formel i et skattefunn fra Dyne på Gotland.

Uforståelige ord hadde helt fra antikken en kraftig magisk virkning. Trollmannen og signekjerringen hadde størst utsikt til å lykkes når han eller hun utførte sine magiske handlinger rangsøles (mot solen) og bakvendt eller venstrehendt. Mer varig virkning hadde slike formler når de ble risset inn på amuletter. Disse har vært brukt helt ned til vår tid som vern mot ildebrann, slangebit, tannpine osv. Marstrander var oppmerksom på at denne ordlek var meget populær i det gamle Østerland og at den senere bredte seg vestover til de klassiske folk. Han trodde imidlertid at formelen som også kunne skrives om til Pater Noster korset (fig 11) at det var et kristent kryptogram og et symbol hvormed man uten fare kunne bekjenne sin kristne tro.

B. ROTAS ELLER SATORFORMELEN LØSNING

I det fjerde århundre blir Kristus kalt for styreren av solvognen og professor H. P. L'Orønge viser oss i sin bok: «Keiseren på himmeltronen» bl. a. hvordan middelalderens kristne satte Kristus i Kate-dralens vindusrose, og han mente også at den gamle formel som har hypnotisert så mange vitenskapsmenn, kanskje særlig geistlige og geologer, utelukkende var å tyde slik (idet den kunne leses bakvendt og kolonnevis): «Kristus såmannen styrer omhyggelig hjulene eller altets gang.»

Ved utgravningen av Pompeji fant man imidlertid dette magiske symbol i omvendt orden over døren til to hus, muligens laget av jødiske essære i diaspora, og de syntes benyttet som beskyttelse mot onde ånder og pest, men kunne også ha hatt som formål å fortelle at her bodde noen som var innviet i mysteriene. Den omvendte formel kan vi tyde slik: «Gud styrer verdensaltet eller holder firmamentet i gang.»

Det er skrevet flere bøker og masse artikler om denne formel. Filologen Hildebrecht Hommel omtaler den i sin bok: «Schöpfer und Erhalter». Professor Leiv Aalen som omtaler den i «Kirke og Kultur», mars 1962, med artikkelen: «Kristen bekjennelse eller hedensk symbol?» Sator-kvadratet en religionshistorisk gåte, har gått inn for denne bok som mener at det er grekernes stoikere som har laget den og ikke jødene. Det er riktig at Cicero kan være innviet i de Eleusinske mysterier og på den måte fått kjennskap til formelen, og den er funnet som bronse-amulett på den greske øy Thasos, men Hommel er ikke oppmerksom på at Pompeji-formelen har ANO med med en strek over ò'en som hører til hebraisk og at denne strek over ò'en ikke finnes i gresk eller latin etter år 400 f. Kr. ANO stammer helt fra hinduenes Bhagavad Gita (10de sang vers 20) hvor Krishna sier: «Jeg er begynnelsen og enden (også midten) av skapelsen.» Under benyttelse av bustrofedon (lesning som frem og tilbakepøyning med palindrom to ganger gjennom samme ord Tenet, som jo blir grøftegravning) mener professoren å løse formelen som nu kan leses slik: «Sator opera tenet opera sator.» (Skaperen opholder (sine) gjerninger dvs. sitt verk). Se fig. 10. Men denne betydning er den samme som vi nedenfor kommer til, så bustrofedon med palindrom i virkeligheten blir helt unødvendig. Det er bra at det ukjente ord «arepo» som ikke finnes i det latinske leksikon var bortskaffet, men

samtidig er også det viktigste ordet «rotas» tatt bort som i oldtiden var svært benyttet og betød ikke bare hjulene, men firmamentet.

Takket være professor Leiv Aalen har vi fått låne Hommels bok som inneholder et fotografi av den formel (se fig. 12) som er funnet i Pompeji, og ved hjelp av «Handbuch der klassischen Altertumswissenschaft», München 1892, Erster Band, side 649, under «Das Alphabet der Monumentalschrift», har vi funnet på Universitetsbiblioteket at den er fra Sullahs tid, 138—78 f. Kr. Detaljert beskrevet s. 29 nederst. Se også fig. 13.

Da vi så leste Zimmer': «Philosophy of India» og fikk forståelsen av at alle tings opprinnelse synes å være i orienten, måtte vi anta at denne formels innhold også kunne føres tilbake til Indien.

Nettopp kombinasjonen av sirkel og kors (solsymbolet) som Anō-symbolet også omfatter finnes i oldtidens symbolikk. Anō gir da også uttrykk for det høyeste vesen som bærer verdensaltet og holder det sammen i en enhet. (Se fig. 11.)

Det indiske flagg bærer med rette det hellige hjul — solhjulet. Det symboliserer i dag ikke alene at landet er fritt, men det har også en dypere mening, nemlig at den som får se det i en visjon blir fri for reinkarnasjon. Solhjulet som guden Vishnu' våpen og som også Caravartin' gudmenneskets symbol — og som loven satt i bevegelse av Buddha, er avledet fra en umåtelig gammel og vidspredt solsymbolisme. Solen, verdens lys, skinner på alle uten forskjell, på samme måte skinner Caravartin. Hjulet er et symbol for Buddha, Brahma eller atman (Selvet) og Caravartin, hyrdekon-gen (Mahapurusha). Givende symbolet betegnelsen av solen som lysets utspring stående for intelligensen og åndelig opplysning — er det lett å forstå hvorfor Buddha-doktrinen (undervisningen) med solhjulet er blitt så vidt utbredt. «Buddha, Brahma eller Caravartin styrer verdensaltet.» Foran Caravartin (gudmennesket) blant konger går det på hans reiser en lysende åpenbaring på himmelhvelvingen i form av et hjul (cakra). Dagen da dette først viste seg for ham, var under hans meditasjon og morgenbønn da han fikk en visjon. Det sto der som tegn på at han skulle påta seg en krig og underlegge seg hele det jordiske kongerike. Han våknet opp og fulgte symbolet som nå beveget seg foran ham eftersom han gikk. På denne måte får han det til å snu og dreie seg under hans marsj. Fra nå av blir han kalt for cakra-vartin, hvis grunnmening er «Cakram-var-tayati» — Gud eller gudmennesket — som svinger firmamentet, og har altså samme betydning som Rotas-formelen. Denne unnfangelse

«gudmennesket dreierende hjulet» går tilbake ikke bare til den tidligste Vedic men også prevedic tid (pre-Aryan tradition of India) værende reflektert i mange buddhist- og Jaina-skrifter såvel som i Hindu Puranas.

Det hellige hjul angir universalisme. Caravartin selv er navet av universet, mot ham vender alle ting seg lik ekene i hjulet. Han er polarstjernen rundt hvilken allting dreier seg med ordning og harmoni.

Det ser ut som dette hjul viser seg for dem som klarer å oppnå kosmisk bevissthet. Psykiateren og psykologen C. F. Jung omtaler det i sin psykologi hvor det på sanskrit kalles for mandala: «Det kan stige frem et nytt personlighets sentrum for en personlighet som i sin natur skiller seg fra det egosentriske. Dette nye personlighets-sentrum kaller Jung etter hinduerne for Selvet. Mens det egosentriske er sentrum for bevisstheten mot denne verden er Selvet senter både for det bevisste og underbevisste og som sådan utgjør det en helhet. . . .»

Dante fra Florenz som skrev sin berømte «Gudomlige komedie» for 500 år siden, hvori vi hører at han blir ført av Virgil som symboliserer kunnskapen gjennom helvete og skjærskild, mens han av Beatrice som symboliserer visdommen (hans jordiske kjærlighet som døde 26 år gammel), blir ført gjennom de 9 himler. Dante sier at han fikk se i visjon det hellige hjul, da han fikk kosmisk bevissthet: «Da jeg nærmet meg den andre stranden (sammenlign med hinduernes symbolske reise over til stranden hvor det er kosmisk bevissthet) stod Beatrice der og tok imot meg med åpne armer. Jeg drakk av Lethe (glemselens elv). Idet jeg så på henne ble jeg som Glaucus-styrmannen på skipet Argo, som ble forvandlet til en Gud.»

At også innholdet av formelen har med profeten Esaias' visjon å gjøre er den store religionshistoriker Cumont enig i. I Indien er det mange elver, og det er derfor naturlig å sammenligne livets utvikling med en båtreise. Caravartin er det også som skal hjelpe oss fra lidelse, og få oss til å stige inn i båten ved strandbredden av åndelig uvitenhet, og føre oss til stranden av transcendent visdom som gir frihet fra det alminnelige slaveri.

At «Caravartin-gudmennesket holder firmamentet igang» eller styrer verdensaltet er en setning som går igjen i mysteriene helt fra Indien. Vi skal her ikke forsøke å vise om formelen som også kan skrives som Pater Noster hadde noe med essæerne å gjøre som

bodde i Enggedi-klosteret ved Det døde hav, og med de første kristne som jo utgjorde et mysteriesamfunn*).

Da det kan tenkes at det er flere som vil benekte en slik forbindelse fra Østen til Vesten når det gjelder formelens innhold nevnt i forbindelse med mysteriene, og at kristendommen har utviklet seg herfra, skal vi her bare til slutt sitere hva sogneprest Egil Brekke bl. a. skrev i «Aftenposten»s kronikk for 6/4. 1966: «Personlig tror jeg vi får innrømme at kristendommen har mottatt impulser både fra andre religioner og filosofiske systemer. Den bygger jo på den jødiske religion og denne var særlig under det babyloniske fangenskap og også senere gjenstand for påvirkning både fra den iranske religion og fra hellenismen. Se Paulus' tale også på Areopagos hvor han siterer greske vismenn. (Ap.gj. 17, 23—28).»

Satorkvadratet skal ha samme betydning som solkorset og Svas-tika (hakekorset) som på sanskrit betyr "lykkebringende". Hakekorset ble jo tatt i bruk av Hitler.

Far til en venninne av meg, malte Satorkvadratet utenpå døren til en hytte han hadde utenfor Trondheim. Tilfeldigvis stan-set en større skogbrann like ved gjerdet til hyttetomten.

Selv har jeg kopi av Satorkvadratet hengende på veggen i min leilighet. For noen få år siden brente to mennesker inne i leiligheten i etasjen på skrå over min. Flammene stod ut av vinduet da brannmannskapet kom, og vaktmesteren trodde at hele fløyen hvor bl.a. jeg bodde ville stryke med.

Leiligheten over meg fikk røskade, og leiligheten ved siden av meg fikk vannskade. Det eneste jeg merket var brannlukt. Så man kan aldri vite.

Det er bare det at innbyggere i Pompei som hadde denne formelen skrevet over døren sin, slapp ikke fra katastrofen.

IMS

Se kapitel 3, side 50.

Kristen jødisk messingamulett
med de 4 evangelister

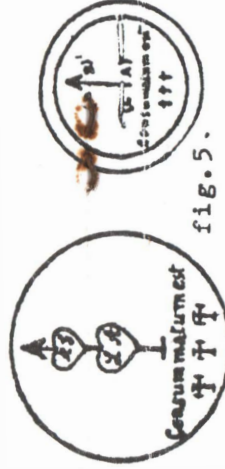
Kristen jødisk
Kabbalistisk

Satorformel
(nach Kircher
Arithmologia 220)

Germ. Nat. Mus. Nürnberg
(Berh. d. Berl. Gesellsch.
f. Anthrop. xv, 1888, 354)
fig. 1

Ildfat.
Agla... betyr: Du er
veldig for evig Herre

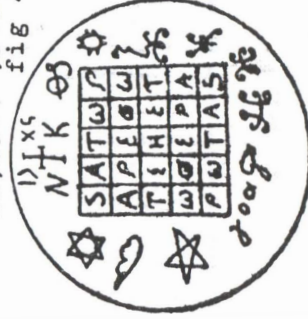

Nürnberg N. Museum

spilv medalje
Münzkabinett Berlin.
fig. 2

Gresk bronseamulett fra
Thasos (Rev. des études Grecques
xx, 1907, 365.)
fig. 4.

På jødisk
amulett finnes
ofte magisk tall
-kvadrat

4 9 2
3 5 7
8 1 6
fig. 6

Det sees lett at den hebraiske
formel ANANISAPTA er laget på
samme måte som SATOR formelen

Notarikon

Sisstnevnte er altså benyttet av
jøder.

Mandala
Sator eller Rotas
formelen forandret
til

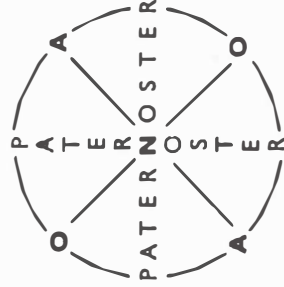

fig 11

T
E
TENET
E
T

fig. 7,

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
1 ANANISAPTA
2 NIRETVMAIT
3 AREPINIMAP
4 NIPANECIMAS
5 ITINETENVS
6 SVNETENITI
7 AMICENAPIN
8 PAMINIPERIN
9 TIAMVTIRIN
10 ATPASINANA

RO T A S
O P E R A
T E N E T
A R E P O
S A T O R

Fra Hessische Blätter für Vokskunde
Bind xx.

Guds sandhets ånd, det intuitive jeg.
fig. 8. og 9.

Til den eldste førhanibalske tid hører fortrinsvis bokstavformene

ANPS Enkeltvis findes de til og med den Sulanske tid (138-78)
Aen til denne urskrift mangler ofte helt midtstreken eller vulgær-
skriften har den løst fra højre eller venstre bem. / og fra højre
ofte forlenget utad fra fotspissen. / Begge disse A-er findes i
Rotasformelen fra Pompeji.

DEN ANDRE BOKEN OM APOSTLENE GJERNINGER:

Jomfru Marias lære om reinkarnasjon.

Finner og oversetter av boken heter Kenneth S. Guthrie. Han lot i 1904 boken komme ut på The Prophet Publishing House - forlag i 155 eksemplarer. Ett av disse kom til Mark Age MetaCenter Inc. i Florida, og her ble boken fotostatkopiert og sendt ut på nytt. Boken er angivelig skrevet av LUKAS.

Boken begynner med at Paulus, som er i Rom, får lyst til å reise til det ytterste vesten (England) og utbre den nye lære der. Han drar avsted sammen med gode venner, men kommer ut for uvær, og begynner å ane at reisen var mot Guds vilje. I en drøm får han så vite, at før han gjør noe annet, må han dra til Jerusalem for å lære mange ting om Guds kongedømme. Paulus avbryter så reisen og drar med sine følgesvenner tilbake til Jerusalem, hvor han tar inn hos Herodin, en av sine slektninger. Dagen etter dro Paulus til Tempelet, der Jesus åpenbarte seg for ham og ba ham gå til Johannes hus, der Maria, Jesu mor befant seg. Her skulle han og hans venner lære meget om livet.

Om kvellen dro Paulus og Lukas til angitte adresse og fant Peter der i stor sorg over at Maria nærmet seg den tid, da hun i en alder av 83 år skulle gå over. Det befant seg også andre i huset, som våket over Maria, nemlig apostlene Matheus og Mathias fra Etiopia og Philip fra Hierapolis og Markus fra Aleksandria og Thaddeus fra Odessa, og alle hilste kjærlig

på Paulus. Det fantes også flere andre apostler i huset, men disse lå og sov. Alle var blitt ledet av Den Hellige Ånd fra fjerne land, for å kunne lytte til hva Maria hadde å fortelle.

Maria, som lå til sengs, hadde i et syn mött Engelen Gabriel, som forberedte henne på den siste dag i hennes liv på jorden, samtidig som hun fikk en hvit lilje, maken til den blomst hun hadde fått, da hun som ung hadde fått beskjed om at Den Hellige Ånd skulle overskygge henne, og at hun ville føde et barn, Jesus.

Maria plantet liljen hos sin mor, Anna, og hvert år blomstret den på samme tid av året. Den var nu overflyttet til huset, hvor hun nu lå. Om aftenen begynte prestene i Templet å synges Den Store Shigaion av David, og dette varte hele natten, og ga en vidunderlig stemning til de som hørte på. I løpet av denne natten fikk alle de tilstedeværende anledning til å komme med spørsmål, og disse dreide seg vesentlig om Guds tilsynelatende urettferdighet, når Han tillater all den nød og elendighet, som eksisterte rundt omkring.

Dette fikk Maria til å fortelle om reinkarnasjonen, som utlikner all urettferdighet. Hun sier bl.a.: "Slaven i dette liv er Herren i det neste". Så det gjelder å utnytte den lærdom man har, så vil man få enda mere givendes. Til slutt lover hun å fortelle om de liv Hun kan huske om seg selv, der Hun gjennom syv liv ble rensket for sine hovedsynder og stå frem som Mor til Jesus i dette liv.

Etter at dette er fortalt, drar alle sammen til Oljeberget, der Jesus viser seg og slår armene om sin Mor. Han forteller at Han var Marias Herre eller ekte-make i alle de inkarnasjoner, som Hun har fortalt om. Han forteller om sine egne siste inkarnasjoner slik: "Jeg er Melkisedek, rettferdighetens konge. Jeg er Zaratustra og Gautama Siddharta Buddha.

Jeg er Sokrates, den fredsomme- lige Atenienser. Men sist var jeg Jesus, og jeg ga mitt eget liv for at de som tror på meg ved å adlyde mine ord, skal finne den smale vei, som leder til evig Liv. Og Maria er min, nu som da. Våre sjeler er ikke lenger to, men En. Sammen med meg skal hun forlate denne verden. Vi er uadskillelige i all fremtid."

Om en hærakare av Engler, som hadde samlet seg, sang flere hymner, og apostlene kastet seg ned "på ansiktet". Da med ett ble det stille, og da de så opp, oppdaget de at de var alene, og ingen svarte på deres rop og gråt. - Så vendte de alle tilbake til det mørke Jerusalem med tungt hjerte.

Sammendrag ved Lars.

Kate

"Lær dine tidligere liv at kende" av Bryan Jameison Strubes forlag

En liten bok på ca. 100 sider.

Denne boken kan antagelig være en hjelp til å utforske spørsmål rundt reinkarnasjonen.

Begrepet ble bannlyst av konciliet i Nikea 325 år etter Kristus.

Forfatteren forteller han opplevde et par flyktige episoder fra en ukjent fortid mens han mediterte, og at han startet en etterforskning etter en hurtig og pålitelig metode som resulterte av sin egen korte regresjon. Etter et år oppdaget han tids-overlappingsmetoden som han siden har brukt til å veilede ca. 500 mennesker i å gjenoppleve tidligere liv. Av dette tallet har kun 7 ikke hatt hellet med seg.

Da jeg fikk denne boken for et år siden, prøvde jeg metoden på 8-10 personer, og halvparten fikk det til.

Det kreves sikkert en del trening av den som skal lede en regresjon, men mitt inntrykk var at de som fikk det til, bl.a. hadde deltatt i autogen trening og lignende øvelser slik at en kunne være nøytral og passivt motagende.

Den som vil lede en regresjon må sette seg grundig inn i metoden på forhånd. Man skal aldri foreta regresjon med et menneske som har tatt LSD eller lignende.

IMS

PÅSKEN OG GOLGATAMYSTERIET

sett med Martinus og Rudolf Steiners øyne, slik de har sett det i "Livets Bok".

I Bibelen står det at alt er "nedakrevet" i Livets Bok". I Østen blir "Livets Bok" kalt Akasha.

I dag kan vi kanskje sammenligne dette med et videobånd, et tidsspor som den som har evne til det, kan bevege seg frem og tilbake på, alt etter hva en er interessert i.

Det er jo enorme områder det dreier seg om, og en kan gå ut ifra at skapelsesberetelsen i første Mosebok er skrevet eller fortalt av en som hadde denne evnen.

Både Rudolf Steiner fra Østerrike og Martinus fra Danmark hadde denne evnen.

Nå som påsken ikke er langt unna, vil vi se på hva disse to profetene har å fortelle.

Martinus peker på i en liten bok som heter "Påske-Verdensgenløseren og menneskeheten", trykt i 1974, hvordan mørket ruget over verden i tiden før Kristus.

Det var sterkt tiltagende degenerasjon og forfall som var basert på hevnen, øye for øye og tann for tann.

Det altøverstrålende Gudemenneskets fundamentale væremåte, var ennå ikke noen realistisk kjennegjerning, det eksisterte bare i profetiene.

Verden trengte beviser på at det fullkomne menneskes handlemåte virkelig kunne praktiseres på jorden.

Martinus skriver at Kristus er jordens mest fundamentale modell for den form for manifestasjon gjennom alle jordens slekter skal velsignes, slik at det blir en ny himmel og ny jord hvor rettferdighet bor.

Nasareerens verdensgjenløsning bestod i å være modell hvorefter det jordiske menneskes fysiske omskapelse til "Gudemenneske" kunne fullføres.

En omskapelse fra dyr til menneske. En væremåte som frelser mennesket fra mørket og frigjør fra lidelser.

"Stikk sverdet i skeden, for den som bruker sverdet skal selv omkomme ved sverd".

"Venn det høyre kinn til, når du blir slått på det venstre". Elsk dine fiender osv.

Han skriver videre: Århundreder i gjennom måtte Verdensgenløseren Jesus ennå la seg korsfeste ved at hans egen kirke i hans navn brukte kjetterbål, religionstvang osv.

Martinus sier også at det med tiden blir født andre Kristuslignende individer.

Martinus kaller hendelsen på Golgata: "Jordens største gudstjeneste. Demonstrasjon av den væremåte som er verdens frelse fra mørket. Veien, sannheten og livet."

Enhver tenkelig grad av lidelse, som det jordiske menneske mer eller mindre kommer ut for, ser vi her på Golgata fremtre i raffinert konsentrasjon: Misforståelse, misunnelse, ringekt, baktalelse, hevnen, hån, spott. Samtidig ser han på sine bødler som åndelige uerfarne yngre brødre.

M. skriver videre at forskjellen består i at for menneskene er lidelsen resultat av tidligere væremåte, dels i tidligere liv, dels i nuværende liv, mens Kristus som var fullkommen, gjorde dette av fri vilje som misjonær fra en høyere verden for å demonstrere på jorden. Han skulle også demonstrere at individet er noe mer enn en fysisk realitet.

Gripende er Martinus skildring av Kristus møte med Judas i "Forgården" hvor han knuger sin ulykkelige disippel til sitt bryst og sier: "Jeg er kommet for å søke frelse til de fortapte."

Et lite hefte som heter:

"Golgatamysteriet.
Esoteriske betraktninger,"

inneholder to foredrag av Rudolf Steiner.

I disse foredrag skildrer han Jesu liv på en annen måte enn vi er vant til. Han forteller at under Johannesdåpen trådte Kristusvesenet inn i Jesus av Nasarets 3 legegemyllere; at et vesen steg ned fra den åndelige verdens område, og hadde den videre skjebne å være bundet 3 år til et menneskelegeme.

Dette sier Steiner er en kjennegjerning som skiller seg ut fra alle andre kjennegjerninger i jordutviklingen.

Han sier at dette er ikke bare et menneskelig anliggende, det er også et gudeanliggende. Steiner forteller hvordan de høyere hierarkier hadde visse hensikter med menneskene, men da Lucifer og Ahriman blandet seg inn, fjernet det jordiske område med menneskesjelen seg fra disse høye hierarkier.

Det var Gudenes "store angst" at de fra et visst tidspunkt av ikke mere kunne sørge tilfredsstillende for menneskene.

Dette kunne formes i følgende spørsmål:

"Hva må vi Guder gjøre for å skape utligning for det som er skjedd, ved at vi måtte la Lucifer og Ahriman få virke i jordevolusjonen?"

"Hva bør skje for menneskeheten for at den ikke skal gå under på den nedadstigende vei?"

Da oppstod beslutningen om å sende Solanden ned; å ofre ham. Han valgte en annen skjebne enn å sitte i Gudenes råd.

At Gudene måtte gi Kristus hen til jorden var for dem betydningsfullt.

Steiner sier at når seerens blikk i Akashakronikken er rettet mot det som skjedde i Golgata, var egnen formørket.

Under denne forandrede tilstand, gikk Kristusvesenet over i den levende jordaura; noe som Steiner sier er det største som er hendt på jorden. (Martinus kaller det jordens største Gudstjeneste) og at det ikke er mulig med menneskelige ord å skildre det største.

Det er derfor lett for mennesker i sin enfoldighet, forfengeligheit, frivolitet eller av andre grunner å nedverdige og forvrengte det som er uttalt i aller helligste mening. Steiner hevder bestemt at Kristus ikke vil komme igjen i fysisk skikkelse, men de som kan se i det eteriske vil oppleve den eteriske Kristus. (I bibelen står det: han vil komme tilbake i skyene).

Steiner sier også at alle mennesker er klarsynte eller har klarsynte evner hvis de utdanner organene slik at en kan betjene seg av de krefter som er i alle mennesker.

FRA BOK EN "NÜKLER" mottatt som inspirasjon av Anna Barnewits i Kjöbenhavn, fra en ånd, som kaller seg "Peder fra Judea".

I spiritualismens begynnelse samlet man seg med interesse og spenning i grupper omkring spesielle mennesker, som på en eller annen måte hadde gaver som kunne la ikke-kroppslige intelligenser gi seg til kjenne gjennom dem. Men den ånderverden som slike grupper oftest dro til seg, var innbyggere i dødens dal, med andre ord fredløse sjeler.

De fikk her en anledning til på nytt å levendegjøre det som de ikke kunne motstå på jorden, og som de enda ikke hadde frigjort seg fra.

En slik seanse var ikke hyggelig, men var ofte til stor forlystelse for deltakerne, som på den tiden ikke var klokere.

Etterhvert innså man at man i en annen ånd og ved hjelp av bønn og andakt kunne få møte en høyere ånderverden under helligjordte sammenkomster. Fra å være en interessant underholdning, ble spiritualismen et middel til å søke etter Gud og et åndelig liv. Stadig møtte langt fremskredne ånder opp og tok opp arbeidet. Spiritualismen går oppover mot høydene, om enn meget langsomt.

Jesu-Kristus, som tidligere var utestengt og ringeaktet i spiritualistiske kretser, har gjennom ny-spiritualismen fått plassen i høysetet. Dette er et stort steg fremover.

Dere, mine kjære jordiske venner skal være pillarer, sterke og bærekraftige pillarer, som klarer å bære opp denne sak. Dere skal hjelpe mange mennesker nærmere Gud, hjelpe dem til å bære sine sorger og vanskeligheter med et lyst og lett sinnelag.

Herre - bare Du alene kjenner Dine barns svunne tid, nutid og fremtid. Du allene vet hva som er mest tjenelig for dem på jorden, selv om det iblandt kan synes uforståelig. Vi kommer til Deg i en liten flokk fra himmel og jord og ber Deg hjelpe Dine jordiske barn å følge Din veiledning. Hör vår bønn i Jesu navn! Amen.

oo

Mediumitet - noe gåtefullt og uforklarlig for de fleste nulevende mennesker er en helt naturlig sak for dem, som har lært og forstått at alt i naturen, i hele universum består av vibrasjoner, som skaper bølger som kan oppfattes av mottakerelementer, om det så er dyr i luften, i vannet eller på land, eller hos mennesker.

Oppfattingsmulighetene er forskjellige etter hvordan organismen er innrettet. Mennesker i allminnelighet oppfatter ikke svingninger utover de, som deres sinn er innrettet for å motta, men noen enkelte mennesker kan dette. Disse kalles medier.

Det finnes mange slags mediumiteter, mange, mange variasjoner av denne mottakelighet for det som vibrerer i universum, usynlig og uhørbart for flertallet, men mulig å oppfatte for den enkelte Gudebenådet.

Uendelig brysomt og vanskelig er det for oss, Guds åndelige tjenere, å lære og veilede våre søstre og brødre på jorden fordi vi er avhengige av de forskjellige jordiske redskapers eller medienes åndelige utvikling og deres følsomhet og lydlighet, og ikke minst deres ydmykhet og ærbødighet overfor Gud og det hellige univers. All utvikling går langsomt.

"Himmelriket kan ikke tas med storm," som Kristus sier. Det kreves av de jordiske redskaper at de har en uselvisk kjærlig-

het, trofasthet og utholdenhet samt dyp ærbødighet for det hellige. Der alt dette er for- enet, finnes det store muligheter for at vårt arbeide skal lykkes og bære rike frukter en gang. Intet er umulig, alt er mulig.

Rom ble ikke bygget på en dag, heller ikke dere, mine venner kan i ett nu komme til den rette forståelsen av hvor uendelig vist alt i universum er ordnet fra Skaperens hånd.

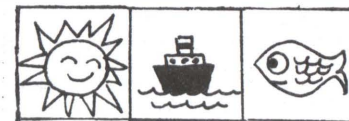
Alt i universum består av årsak og virkning.

Må dere med ydmykt sinn nå dit hen at dere blir harmoniske mennesker, som ser Gud i alt og alle, - det høyeste et menneske kan nå på jorden.

oo

Herre, vår Gud og Far, vi takker

Deg fordi Dine åndelige tjenere får vandre med og opp Jakobsstigen, slik at vi kan få dele ut vårt vitende til dem, som inne i seg bærer trangten til å gjøre Din vilje, å utbre Ditt rike på jorden. Far, hjelp Dine søkende barn å finne de gullkorn som gir dem fra Åndens lyse verden, og hjelp oss, Dine åndelige tjenere, å skjerm og bevare gullkornene som Du har betrodd oss, at de ikke skades på veien!

En liten sjel som gror i sand, må stikke sine røtter dypt - for å få vann.

Lars.

fortsatt fra side 4

side 18

Det er uenkeltig meget som synes å tyde på en paranormal kunnskapskilde. Ikke bare de historiske kunnskaper og språkformene i hennes bøker, men også hennes merkelige evne til på stående fot å uttale seg i vers eller prosa om de forskjellige emner. Et eksempel: Ved et besøk i Boston var det tilstede en arkeolog knyttet til Harvard University. Han ba Patience Worth diktere noe, bl.a. om «The Corn Maiden». Hun svarte med en meget levende og detaljert beskrivelse av en gammel indiansk seremoni, som er kjent nok for en trenet amerikansk arkeolog, men som man ikke kunne vente at en kvinne med Mrs. Curran's nødtørftige skolegang og boklige dannelse skulle kjenne til. (Estabrooks, 1947.)

Dr. Prince har pekt på at det synes ufattelig at Mrs. Curran skulle kunne ha et praktisk talt ubegrenset kunnskapsforråd, slik at hun ved de forskjellige anledninger uten forberedelse kunne produsere bevisligheter av denne art. Den konklusjon han kommer til i sitt store verk om Patience Worth på grunnlag av alle de opplysninger om henne som var tilgjengelige for ham etter en mest mulig omhyggelig undersøkelse var derfor den:

«Enten må vår oppfatning av det vi kaller det underbevisste forandres radikalt til å omfatte krefter som vi hittil ikke har hatt noen kunnskap om, eller også må vi anerkjenne en eller annen årsak som virker gjennom, men ikke har sin opprinnelse i Mrs. Curran's underbevissthet.» F. C. S. Schiller sier seg enig i denne konklusjon og føyer til: «Det alminnelige inntrykk som dette tilfellet gjør på meg er å utdype min overbevisning om at både ortodoks psykologi og ortodoks filosofi er langt fra å ha loddet dybder og at det er urimelig å kreve at et menneske med et åpent sinn skal godkjenne deres dommer.»

Men la oss ikke slutte for fort og avgjort.

Rent teoretisk synes det allikevel å foreligge en mulighet for å forklare Patience Worth's produksjon uten å anta noen para-normal kilde for hennes kunnskaper. Det kan tenkes at Mrs. Curran i årenes løp, uten selv å være klar over det, når hun har lest og særlig når hun har hørt ting, har merket seg og samlet opp hvert minste stykke av relevant kunnskap som hun kom over, og at det alt sammen ubevisst ble bearbeidet og organisert, for til slutt å bryte frem i det automatiske forfatterskap. «Kanskje – konkluderer dr. West i sin bok «Psychical Research Today» – var Patience Worth et produkt av års underbevisst gjennomarbeidelse og ettertanke.» (West, 1954.)

Også professor Cory har antydnet en forklaring av lignende art. Når slike forklaringsforsøk prøves mot omfanget av Patience Worth's kunnskaper i forhold til det miljø hun var vokset opp i og senere levte i, fortøner de seg ganske visst langt fra tilfredsstillende. Og de mangler helt nærmere empirisk bekreftelse. Men vi kan allikevel ikke utelukke muligheten av at det kan forholde seg slik.

Vi må derfor la diskusjonen av tilfellet Patience Worth munne ut i et stort spørsmålsteget.

Men dette inntryksfulle spørsmålsteget provoserer oss til å ta opp i bredere sammenheng problemet om muligheten av paranormal kunnskapsvervelse og av de såkalte psykiske fenomener i det hele.

HVEM VAR MOSES?

Moses døpenavn vites ikke. Hans navn hadde han bodd hos den egyptiske prinsesse var: Osarsif.

Da han var ca. 10 år gammel, ble han anbragt i Tempelet "ON", som var helliget lysets mestere. Dette på grunn av intriger ved hoffet, og faren for at han skulle bli drept.

I tempelet ble det oppdaget at denne gutt ikke var et barn, men en stor ånd, gjenfødt fra det gamle land Mu. Han ble derfor kalt Ra-Mu-Ses. Dette betyr: Mannen fra Mu, elsket av Ra - Lysets Herre.

Hebreerne kunne ikke uttale navnet fullt ut. Først ble det til Moises, så Moses. Da Moses var i landflyktighet, ble han gift, og hans svigerfar var også prest av Lysets Herre.

Moses tilbragte 10 år i templet og ca. 20 år med sin svigerfar. Han ble selv en mester. Han kunne tale med åndene og helbrede de syke. Det var spådd at han skulle bli leder for en skare mennesker uten land.

Ved Lars.

Porten inn til det fremragende, er omgitt av et hav av svette.

Gresk vismann

Ved å tjene deg selv, tjener du andre.

Konfusius

Hva er det å være rik? Det er å ha én mark mer enn man trenger.

Max Schmeling

side 19

TIDSSKRIFTET U F O, MEDLEMSBLAD
FOR UFO-NORGE.

Medlemskontingent kr. 80. inklusi-
ve 5 nummer av tidsskriftet U F O.

Bestillingsadresse:

UFO-NORGE, postboks 1155,
5001 Bergen. Postgiro: 3 07 08 10.

Ansv.hav. redaktør: Finn W. Kalvik.

☎ 05- 28 01 26.

Red.sekretærer:

Knut Aasheim, Postboks 142,
2073 BØN. ☎ 02 - 76 15 65.

Leif Havik, Postboks 485,
7001 Trondheim. ☎ 075 - 82 355.

Egon Nielsen, Postboks 1155,
5001 Bergen ☎ 05 - 16 09 78.

Hvis du skal ha gode bøker:

CALENDULA
har det du søker.

Henvendelse: Postboks 93, N-7090
Støren.

SPIRI TUALIST STOFF.

Det skulle ha vært en spiritua-
listkongress i Sverige i sommer.
Men dessverre meldte det seg for
få deltakere, selv om vi her fra
Norge forsøkte oss med hele 14
personer.

Dårlige tider og dyrt opphold
får vel ta noe av skylden. Vi
gremmer oss og leter febrilsk
etter andre spiritualistiske
muligheter i inn- og utland.

Vår lille gruppe fra PSI holder
stadig koken, men nu føler jeg
at tiden er inne til å gjøre
noe for alle dem, som kan være
interessert i å høre hva en
spiritualist står for, og evt.
starte en ny utviklingsgruppe.
Interesserte bes melde seg til
redaktøren før høsten.
Der bør være møte en gang i uken
og derfor bør vi enes om den
mest passende dag for dette.
Oppgi derfor den dag et slikt
møte passer for deg.

Dette er SPIRI TUALI SME:

Livet har en mening
Livet fortsetter etter den fy-
siske kropps død.
Døden er bare en forandring i
livsformen.
De som forlater det jordiske
liv, har fortsatt sin person-
lighet i behold.
Kontakt med denne livsform er
under visse gunstige forhold
mulig.
Alt liv er utvikling.
Utviklingens mål er absolutt
kjærlighet.
Dette oppnås ved gjentatte liv
på jorden, der valgsproget er:
Som du sår, skal du høste!

Fra Einar Öygarden har vi fått følgende beretning om kunsten å bøye metaller ved psykisk kraft. (Sendt i anledning prof. Hasted's foredrag i mars i År.)

En eldre kvinne i mitt nabolag hadde en underlig opplevelse den kvelden Uri Geller opptrådte i fjernsynet. Denne kvinnen hadde engang vært med på eksperimenter, som tydet på at hun hadde telepatiske evner, men hun hadde sluttet med slikt, fordi hun følte seg uvel etter slike eksperimenter.

Hun var alene, da hun så Geller bøye spiseskje på TV-skjermen, og da han nevnte, at hvis noen hadde en gammel klokke som ikke gikk, burde de se på den.

Kvinnen gjorde dette, og til sin store forundring oppdaget hun at klokka tikket og gikk. Det falt henne inn at hun også burde se på sine skjær, kniver og gafler, og stor var hennes forskrekkelse, da hun fant at hennes 6 sølvplett gafler var bøyet, og noen av dem ubrukelige.

Hun ble så forskrekket at hun tok gaflene og løp over til naboen.

Det er ingen grunn til å tvile på kvinnens beretning. Hun hadde verken sett eller rørt gaflene etter at de var vasket opp, og det var utenkelig at andre var kommet inn i huset og bøyet gaflene. Men selv om kvinnen ikke hadde rørt gaflene, så tror jeg likevel det måtte være henne som hadde satt bøyingsprosessen igang etter impuls fra Uri Geller på fjernsynsskjermen. Men noen brukelig forklaring på fenomenet gis ikke.

Jeg har sett gaflene og klarte ikke å bøye dem. Det måtte altså kraftigere never til for å klare dette.

Gaflene var lagt i et slags etui etter oppvasken. Det bør her nevnes at de første gaflene fra venstre var mest bøyd, og at graden av bøyning avtok etter hvert. Gaffel nr 4 var lite bøyd og nr 5 svært lite. Nr 6 var ikke bøyd i det hele tatt.

Dette kan muligens være av interesse for folk, som studerer slike fenomener.

fortsatt fra side 2

Men for alle de mennesker, som i disse tider har begynt å tenke og forstå, er dette en "falsk" lære. Disse mennesker Gir Gud hva Guds er, og forstår at Gud har skapt og fremdeles skaper mennesket i sitt bilde. De forstår at alle disse forferdelige ting som skjer rundt om oss, skyldes ikke "synd", men en åpenbar mangel på bevissthet i Gud.

Mangel på bevissthet i Gud er en del av den menneskelige evige utvikling. På grunn av denne manglende bevissthet, begår menneskene daglig en masse feil, både i jordisk og kosmisk målestokk. Disse feil skaper reaksjoner på kortere eller lengere sikt, og innbefattes i det som kalles karma-loven.

Denne lovs virkninger lærer sjelen etterhvert om hva som er rett, og om hva som er galt, og den bringer oss etterhvert større og større bevissthet i Gud. - Til vi en dag, ved en kosmisk initieringsakt, går inn i Livet, og slipper å leve i "døden".

Vi blir Kristusbevisste, som Jesus ble det, og den kosmiske sønn vender tilbake til Fadergården fra sin fart blandt "svinene".

Lars.